

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

3120

Llei 1/2015, de 19 de febrer, per la qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La regulació comunitària sobre l'ordenació farmacèutica és certament escassa. Les directives 2005/36/CE i 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, han permès exceptuar de l'aplicació del principi comunitari de llibertat d'establiment el règim d'autorització i establiment d'oficines de farmàcia. Aquesta excepció es justifica en l'admissió que en aquesta matèria es presenta una causa d'interès general, que radica en la protecció de la salut i un proveïment adequat i general de medicaments a tota la població dins tot un territori. A més a més, és reiterada la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que reconeix que, amb l'objecte d'aquesta protecció i atenció a la salut, és admissible una planificació dels establiments i les infraestructures sanitaris, entre els quals s'inclouen els que es dediquen a la prestació farmacèutica, així com el règim d'accés a la titularitat d'aquests establiments.

El sistema d'ordenació farmacèutica de l'Estat espanyol obeeix al model mediterrani de farmàcia, basat en la proximitat i la professionalitat, que cerca donar cobertura d'assistència farmacèutica a tota la població i a tot el territori de la nació. Això ha configurat un sistema amb una intervenció administrativa tant en l'ordenació i la planificació de l'activitat farmacèutica, com en l'establiment de sistemes de preus autoritzats i la reivindicació constant de l'interès general a què serveix la prestació farmacèutica en forma de servei públic. En aquest sentit, l'article 84.6 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, disposa que les oficines de farmàcia tenen la consideració d'establiments sanitaris privats d'interès públic.

Aquesta activitat s'ha reservat als particulars que, tenint la titulació acadèmica pertinent i pels procediments legalment establerts, basats en principis propers a l'accés a la funció pública, com són la igualtat, el mèrit i la publicitat del procediment, esdevenen titulars d'oficines de farmàcia que ha autoritzat prèviament l'administració pública sanitària. L'Administració, al seu torn, ha de configurar aquestes autoritzacions partint de criteris de satisfacció de l'interès general amb l'objectiu de garantir a la població l'atenció farmacèutica i un ús racional del medicament, i així possibilitar un nivell adequat de qualitat i d'accessibilitat en l'assistència farmacèutica a la ciutadania de forma que es garanteixi una prestació farmacèutica adequada a tota la població en tot el territori de la seva competència.

Així, com a exemple de la transcendència que l'ordenació atribueix a les funcions d'aquests professionals, l'article 84.1 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, els atorga la condició de responsables de la dispensació i cooperadors amb el facultatiu responsable de la prescripció en el seguiment de les indicacions del metge, per tal d'assegurar l'eficàcia del tractament i col·laborar en l'ús racional dels medicaments per mitjà de la dispensació informada i el lliurament en la forma que hagi previst l'administració sanitària dels sistemes de dosatge, etc.

Aquest accent marcat de servei públic no pot comportar més que, atesa l'organització del sistema d'oficines de farmàcia, s'acudeixi al concepte de la planificació. Per això, l'article 84.2 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, disposa que les administracions sanitàries han de dur a terme l'ordenació de les oficines de farmàcia i han de tenir en compte criteris com ara la planificació general de les oficines de farmàcia a fi de garantir l'assistència farmacèutica adequada.

Això es tradueix, ordinàriament, en l'establiment de catàlegs i plantes farmacèutiques, distàncies mínimes a l'efecte de garantir una distribució correcta de les oficines que abasti la totalitat del territori per cobrir i superar quotes o mòduls de població mínims per a l'establiment de noves farmàcies per garantir al mateix temps una atenció farmacèutica correcta a la població.

La Llei 7/1998, de 12 de novembre, d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears, és una llei que ha estat objecte de modificacions parcials, però que en les línies essencials continua essent la mateixa que es va aprovar el 1998. L'experiència adquirida al llarg d'aquests anys ha servit per detectar les deficiències en el sistema de planificació d'aquesta llei.

Així, la Llei 7/1998, de 12 de novembre, no configura un autèntic sistema de planificació farmacèutica, atès que no hi ha una intervenció de

L'Administració pública en la configuració d'una planta farmacèutica de les Illes Balears ni una potestat organitzativa de l'Administració que en garanteixi, més enllà del requisit de distància mínima entre farmàcies, una distribució adequada d'aquestes farmàcies en el territori de les Illes. Durant aquests anys de vigència de la llei ha estat un factor preponderant en la configuració de la planta farmacèutica quasi en exclusiva el mòdul poblacional. Els canvis demogràfics que s'han patit darrerament, l'estructura i la composició actuals de les famílies i el fet que hi hagi 67.110 habitatges desocupats segons la definició de l'INE -és a dir, habitatges deshabitats perquè no constitueixen ni el domicili de persones ni són objecte d'una residència temporal o estacional- impliquen, d'acord amb els criteris de càlcul previs a aquesta norma, generar una inflació fictícia del cens autonòmic, a l'efecte del càlcul de farmàcies autoritzables, de 80.532 persones que en la pràctica no existeixen o, el que és el mateix, 29 oficines de farmàcia que es poden autoritzar a partir d'una població que realment no existeix.

Al mateix temps, les variacions importants de població que s'experimenten especialment en els municipis costaners i de gran activitat turística, com a conseqüència de la presència de múltiples segones residències, d'allotjaments turístics en les seves diferents modalitats i, en definitiva, de població flotant, turística o no, posen en dubte la congruència del disseny actual.

A més, a l'absència de planificació efectiva, sense ubicació prèvia concreta de les farmàcies autoritzades en la zona geogràfica en què és necessària, s'uneix un altre factor que s'ha mostrat desestabilitzador per a l'atenció al servei públic, atès que la iniciativa per promoure l'autorització de creació d'una nova oficina de farmàcia -la qual s'ha d'entendre en el sentit de declaració administrativa d'admissió de la possibilitat d'establir una nova oficina de farmàcia, sense perjudici de l'ulterior concurs de mèrits per adjudicar-la concretament a un farmacèutic potencial- en una zona farmacèutica no radica en l'administració sanitària, amb la realització prèvia dels estudis pertinents i l'actuació sobre el conjunt de la planta, sinó que es deixa a les mans de particulars i entitats públiques la iniciativa en la promoció d'autoritzacions de noves oficines de farmàcia, així com, en bona mesura, de la seva ubicació.

Hauria de ser l'Administració la que planifiqués l'ordenació farmacèutica i aprovés el catàleg d'oficines de farmàcia cada cert temps. Aquesta ordenació ha de tenir en compte dades reals i actualitzades periòdicament sobre la població d'una zona determinada, tant habitual com merament estacional. Cal tenir en compte que la població estacional no té les mateixes necessitats que la població habitual. Per a aquesta darrera s'ha de tenir compte el percentatge mitjà d'ocupació real de cada habitatge i s'ha d'oferir un servei que permeti cobrir les seves necessitats diàries, ja siguin ordinàries o extraordinàries, de medicaments o productes farmacèutics. En canvi, la població estacional normalment té cobertes les seves necessitats ordinàries de medicaments, només excepcionalment necessita acudir a l'oficina de farmàcia, i generalment per accedir a medicaments que no necessiten recepta mèdica. Per això, els mòduls de població estacional han de ser més elevats; altrament, es condemna les farmàcies de les zones turístiques a una inviabilitat econòmica que les condueix al tancament.

Sota el règim actual de la Llei 7/1998 hi ha en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears un total de 436 oficines de farmàcia obertes al públic. Partint del cens d'habitants de la comunitat autònoma de les Illes Balears de 2013, en què consten 1.111.674 habitants censats, es constata que aquesta xifra llança una relació de tan sols 2.550 residents per oficina de farmàcia oberta al públic. S'ha de tenir en compte que el mòdul bàsic per a l'establiment d'oficines de farmàcia és de 2.800 habitants. Únicament el recurs a la població flotant, turística i de segones residències permet justificar aquest nombre d'oficines de farmàcia.

L'absència d'una planificació prèvia *strictu sensu*, que tengui en consideració i predetermini la ubicació de les oficines amb molta més precisió que la que deriva del simple criteri lineal de distància i totals de població, ha propiciat excessives concentracions d'oficines de farmàcia en nuclis de població que experimenten unes grans reduccions de població durant 7 o 8 mesos l'any, respecte dels augments de població que es produeixen durant la temporada turística. Aquestes concentracions han provocat seriosos problemes quant a la viabilitat econòmica d'aquestes oficines de farmàcia.

Així doncs, avui en dia i des de l'any 2012, dos titulars d'oficines de farmàcia hi han renunciat a causa de la inviabilitat econòmica, originària o sobrevinguda. De la mateixa manera, i per aplicació del Reial decret 823/2008, de 16 de maig, en els exercicis 2012, 2013 i 2014 una mitjana total de 17 oficines de farmàcia s'han vist en la circumstància de sol·licitar i percebre ajuts públics de l'administració autonòmica -per un import total en l'exercici de 2013 de 115.486,43 €, atès que els nivells de facturació anual eren inferiors als que la norma considera mínims (200.000,00 € bruts anuals) per garantir la viabilitat econòmica d'aquestes oficines de farmàcia.

Diverses i successives reformes normatives, com ara el Reial decret llei 4/2010, de 26 de març, de racionalització de la despesa farmacèutica amb càrrec al Sistema Nacional de Salut; el Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic; el Reial decret llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del Sistema Nacional de Salut, de contribució a la consolidació fiscal, i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per al 2011; el Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions; o finalment el Reial decret 177/2014, de 21 de març, pel qual es regula el sistema de preus de referència i d'agrupacions homògenes de medicaments en el Sistema Nacional de Salut, i determinats sistemes d'informació en matèria de finançament i preus dels medicaments i productes sanitaris, que, per a la consolidació fiscal i la consecució d'objectius en matèria d'ús racional de medicaments i reducció de la despesa farmacèutica, han suposat un canvi en l'activitat econòmica d'una oficina de farmàcia.

Tots aquests extrems són indicadors clars que el sistema actual presenta determinats símptomes d'esgotament que requereixen la realització de reformes en el sistema legal de planificació farmacèutica de manera que permetin garantir, d'una banda, la prestació farmacèutica

adequada a tota la població i a tot el territori de la comunitat autònoma, i, de l'altra, certes garanties de viabilitat econòmica de les noves oficines de farmàcia, així com de les existents, atesa la prestació de servei i interès públic que duen a terme.

Per aplicació del sistema d'autorització d'oficines de farmàcia, durant el darrer trienni s'han hagut d'autoritzar un total de 54 noves oficines de farmàcia -13 de les quals per silenci administratiu- que a hores d'ara estan pendents de convocatòria de concurs per adjudicar-les. Cal dir aquí que l'administració sanitària s'ha vist condicionada pel sistema legal i el procediment administratiu a dictar aquestes resolucions d'autorització, encara que això no suposa el reconeixement d'un dret individual per a cap farmacèutic, ni tan sols per al que ha sol·licitat l'autorització d'acord amb la normativa fins ara en vigor.

D'acord amb aquestes premisses, no es pot convocar un nou concurs sense revisar les oficines de farmàcia actualment autoritzades, amb la modificació prèvia de la normativa, de manera que s'impedeixi que es puguin continuar autoritzant en aquestes condicions, és a dir, no ajustades a les necessitats reals i, fins i tot, inviablès en la pràctica.

En conseqüència, per tot el que s'ha exposat i per salvaguardar l'interès general, és necessari modificar el règim legal que hi ha actualment -representat per la Llei 7/1998- i substituir-lo per un que, deixant de banda la simple consideració aïllada del factor poblacional, tinguin en compte els mòduls d'ocupació real i de població actualitzats i se substitueixi per un sistema de revisió de la planta farmacèutica en el qual la distribució i la ubicació de les oficines de farmàcia sobre el territori de la comunitat autònoma es duguin a terme amb un major grau de precisió, de manera prèvia als procediments per adjudicar-les.

El concepte planta farmacèutica, com a divisió del territori de les Illes en zones farmacèutiques i unitats territorials menors en les quals s'ubica concretament una oficina de farmàcia com a mínim, permet, d'una banda, la configuració d'un catàleg de farmàcia com la relació d'oficines de farmàcia existents i pendents d'adjudicació, i també -i això és el que esdevé fonamental- garantir una cobertura adequada de dispensació farmacèutica en tot el territori. A més, és indispensable modificar el sistema de còmput i ponderació dels diferents mòduls poblacionals per a l'autorització de les oficines de farmàcia. Al llarg d'aquests anys, s'han produït canvis significatius en la configuració de la població que afecten el nombre de membres de les unitats familiars, així com la seva distribució en els diferents tipus d'habitatge.

D'altra banda, si bé la planta turística roman més o menys estable, la seva ocupació ha estat sotmesa a variabilitat. És a la població real i efectiva a la qual principalment va dirigida l'atenció de les oficines de farmàcia, i per això es tenen en compte els factors d'estacionalitat a l'hora de ponderar l'aportació del sector turístic a la població necessària per a l'autorització d'oficines de farmàcia. En funció d'això, es dona un nou tractament a les farmàcies farmacèutiques, com a elements correctors i d'equilibri de la planificació de la xarxa farmacèutica, i se'n potencia la instal·lació en nuclis en què és necessària l'atenció farmacèutica però només es requereix amb caràcter estacional, temporal o a nuclis petits de població.

Per això, el primer catàleg d'oficines de farmàcia que s'aprovi després de l'entrada en vigor d'aquesta llei ha de revisar les oficines de farmàcia autoritzades tenint en compte la nova normativa per poder continuar amb els procediments subsegüents que permetin arribar a posar en funcionament les farmàcies.

Article 1

Modificació de la Llei 7/1998, de 12 de novembre, d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears

1. La secció 2a del capítol II del títol II passa a tenir el títol següent:

“De la planta farmacèutica”

2. Es modifica l'article 17, que queda redactat en aquests termes:

“1. L'autorització de noves oficines de farmàcia ha d'estar subjecta a la planificació sanitària per garantir a la població l'atenció farmacèutica, un ús racional dels medicaments, així com per possibilitar-hi un nivell adequat de qualitat.

2. Per a l'obertura d'una nova oficina de farmàcia s'han de tramitar, per aquest ordre, els procediments següents:

- a) El procediment per a l'aprovació de la planta farmacèutica corresponent.
- b) El procediment per a l'aprovació del catàleg d'oficines de farmàcia.
- c) El procediment de concurs per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia vacants.
- d) El procediment d'autorització de la designació del local.
- e) El procediment d'autorització de l'obertura i del funcionament de la farmàcia.

3. Cada un d'aquests procediments constitueix un procediment separat que ha de seguir la seva pròpia tramitació.”

3. Es modifica l'article 18, que queda redactat en els termes següents:

“1. La planta farmacèutica és la divisió del territori en zones farmacèutiques i, si s’escau, unitats territorials menors en les quals hi ha d’haver com a mínim una oficina de farmàcia.

2. La planta farmacèutica amb la divisió en zones farmacèutiques i unitats territorials menors s’ha d’aprovar per resolució del conseller competent en matèria de farmàcia, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent, en el qual s’ha de donar audiència al Col·legi Oficial de Farmacèutics, als municipis afectats a través dels seus respectius ajuntaments i al Servei de Salut de les Illes Balears. Les al·legacions presentades s’han de valorar en la resolució que posi fi al procediment. El procediment s’ha de tramitar d’acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o amb la normativa de desplegament reglamentari. La resolució que aprovi la planta farmacèutica s’ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.”

4. Es modifica l’article 19, que queda redactat de la manera següent:

“1. Les distàncies mínimes entre oficines de farmàcia no poden ser inferiors a 250 metres amidats des del punt central de la façana en la qual està ubicada la porta d’accés al públic de les oficines de farmàcia. En cas que hi hagi més d’una façana que té porta d’accés al públic, s’ha de prendre com a referència el de la façana que sigui més propera a la farmàcia o al centre sanitari respecte dels quals es fa l’amidament.

2. La distància que preveu l’apartat anterior s’ha d’observar, així mateix, respecte dels hospitals, els centres de salut, les unitats bàsiques de salut (UBS) i els punts d’atenció continuada (PAC) de titularitat pública que estiguin en funcionament, en projecte o en fase de construcció. S’entén que la fase de projecte s’inicia amb l’aprovació del projecte per part de l’Administració, una vegada supervisat, si escau. En aquest cas, la distància s’ha d’amidar fins al centre de l’obertura de la porta d’accés al recinte exterior de l’edifici. Si hi ha més d’una porta d’accés, fins al centre de l’obertura de la porta més pròxima a l’oficina de farmàcia. En el cas que no hi hagi un recinte exterior, l’amidament s’ha de fer fins al centre de l’obertura de la porta o les portes d’accés d’usuaris a l’edifici, i queden descartades les portes d’emergències, de serveis o d’accés de vehicles.

3. Allò que disposa el punt precedent pel que fa a la distància entre oficines de farmàcia i qualsevol tipus de centre sanitari de titularitat pública no és aplicable als nuclis de població que no excedeixin de 1.500 habitants i disposin només d’una unitat bàsica de salut, punt d’atenció continuada o centre de salut i una única oficina de farmàcia.”

5. L’article 20 queda redactat en aquests termes:

“1. La direcció general competent en matèria de farmàcia ha d’elaborar d’ofici com a màxim cada quatre anys el catàleg farmacèutic. En aquest catàleg s’han d’indicar les oficines de farmàcia existents i les que tenen cabuda dins cada zona farmacèutica o unitat territorial menor, tenint en compte les distàncies mínimes entre farmàcies i els mòduls de població generals o estacionals. En el catàleg s’han d’incloure també les farmàcies farmacèutiques autoritzades.

2. Els mòduls poblacionals són de dos tipus: el mòdul general i el mòdul estacional.

3. Amb caràcter general, el mòdul de població és una oficina de farmàcia per cada 2.800 habitants. Es pot autoritzar una oficina de farmàcia addicional quan, dividit el cens de població de la zona farmacèutica o unitat territorial menor pel mòdul general de 2.800 habitants, en resulti una fracció superior a 2.000 habitants.

4. De manera addicional, una vegada ajustada la proporció d’habitants/farmàcia partint del mòdul general que preveu l’apartat 3, incloent-hi la fracció addicional de 2.000 habitants, s’ha d’aplicar un mòdul estacional complementari que es xifra en 3.500 habitants estacionals, que permetrà l’obertura d’una nova oficina de farmàcia addicional. Es pot autoritzar una oficina de farmàcia addicional quan, dividida la xifra d’habitants estacionals pel mòdul estacional complementari de 3.500, en resulti una fracció superior a 2.500 habitants estacionals.

5. El còmput per al càlcul i l’aplicació dels mòduls que estableixen els apartats 3 i 4 s’ha de fer de manera individualitzada per a cada zona farmacèutica o unitat territorial menor.

6. Per al còmput dels habitants del mòdul general s’han de tenir en compte els que l’Institut Nacional d’Estadística publiqui o certifiqui.

7. Per al càlcul de la població estacional del mòdul estacional s’ha de tenir en compte el nombre de places de les empreses d’allotjament turístic de qualsevol tipus que certifiqui la conselleria competent en matèria turística. Una vegada certificat el nombre de places d’allotjament, s’han de considerar habitants estacionals els que resulten d’aplicar un percentatge del 40% al nombre total de places d’allotjament turístic.

8. Així mateix, per al càlcul de la població estacional del mòdul estacional s’han de tenir en compte els habitatges secundaris que

certifiqui o publiqui l'Institut Nacional d'Estadística, i en aquest cas se n'ha de computar el 30% multiplicat per la xifra mitjana d'ocupants per habitatge que certifiqui o publiqui l'Institut Nacional d'Estadística en el moment del còmput. S'entén per habitatge secundari el que està destinat a ser ocupat només ocasionalment. No s'han de tenir en compte en aquest còmput els habitatges que l'Institut Nacional d'Estadística, dins la categoria genèrica d'habitatges no principals, no qualifica com a habitatges secundaris, sinó que els qualifica com a habitatges buits, és a dir, habitatges deshabitats perquè no constitueixen ni el domicili de persones ni són objecte d'una residència temporal o estacional.

9. Les noves oficines de farmàcia que s'inclouen en el catàleg han de tenir delimitat el nucli o lloc d'ubicació, i s'han de respectar en qualsevol cas les distàncies mínimes que disposa aquesta llei.

10. Sense perjudici dels casos que estableix l'article 36 d'aquesta llei, la direcció general competent en matèria de farmàcia pot autoritzar farmàcies farmacèutiques quan el procediment per a l'adjudicació d'una nova oficina de farmàcia hagi quedat desert o quan el titular d'una oficina de farmàcia hi renunciï. Igualment, en els nuclis de població aïllats que no tinguin una oficina de farmàcia i en els quals, d'acord amb els criteris que estableix aquesta norma, no es pugui autoritzar una oficina de farmàcia, es poden autoritzar farmàcies farmacèutiques. Són responsables d'aquestes farmàcies els titulars de les oficines de farmàcia a què estiguin adscrites d'acord amb el que disposa aquesta llei o les normes que la despleguin.

11. La resolució que aprovi el catàleg farmacèutic s'ha de dictar després d'haver seguit el procediment que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o el que s'estableixi reglamentàriament, en el qual s'han de sol·licitar les dades i la informació necessàries, i s'ha de donar audiència necessàriament al Col·legi Oficial de Farmacèutics i als municipis afectats per la creació o supressió d'oficines de farmàcia en el seu terme municipal per mitjà de les associacions que els representin i als titulars d'oficines de farmàcia situades en els mateixos termes municipals. Les al·legacions que es presentin en el procediment s'han de valorar en la resolució que hi posi fi i que s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de les Illes Balears. Una vegada que una oficina de farmàcia sigui inclosa dins el catàleg aprovat per la resolució del director general competent en matèria de farmàcia, s'entén que aquesta oficina està autoritzada.”

6. La secció 3a del capítol II del títol II queda ubicada abans de l'article 21 de la llei i passa a tenir el títol següent:

“Del procediment de concurs per a l'adjudicació de les oficines de farmàcia del catàleg farmacèutic”

7. L'article 21 passa a tenir la redacció següent:

“1. El procediment d'adjudicació de noves oficines de farmàcia s'ha d'ajustar al que disposen aquesta llei, les normes que la despleguen, si s'escau, i les normes generals reguladores del procediment administratiu comú.

2. La competència per a la tramitació i resolució dels procediments de concurs de mèrits per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia correspon a la direcció general competent en matèria de farmàcia i s'ha d'iniciar sempre d'ofici.

3. El concurs per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia s'ha de desenvolupar sota els principis d'igualtat, de concurrència, de mèrit i de transparència.

4. Els barems i criteris per a la valoració dels mèrits i els detalls del procediment s'han d'establir reglamentàriament.

5. Una vegada aprovat quadriennalment el catàleg d'oficines de farmàcia, s'ha de convocar un concurs, en un termini de sis mesos, per a l'adjudicació d'un mínim del 80% de les oficines vacants, i deixar la resta per al quadrienni posterior. No obstant això, si és necessari per satisfer les necessitats de la població, es poden treure a concurs totes o algunes d'aquestes farmàcies abans que es compleixi el nou quadrienni. En qualsevol cas, s'han de treure a concurs de manera prioritària les oficines de farmàcia que tinguin els mòduls de població més elevats. Les oficines de farmàcia que no hagin estat objecte de procediment de concurs o que romanguin vacants per qualsevol altra causa s'han de revisar amb l'aprovació dels catàlegs successius.”

8. L'article 22 passa a tenir la redacció següent:

“1. En el concurs poden participar tots els llicenciats o graduats en farmàcia que compleixin els requisits que determina aquesta llei o les normes reglamentàries de desplegament.

2. No hi poden concursar els farmacèutics que hagin transmès la titularitat parcial o total d'una oficina de farmàcia, dins el territori de la Unió Europea, durant els set anys anteriors a la data de convocatòria del concurs.

3. En cap cas no s'han de computar en concursos posteriors els mèrits que un farmacèutic hagi obtingut abans de ser adjudicatari de la totalitat o la part al·lòquida d'una oficina de farmàcia i de l'obertura consegüent. Per tant, només es poden computar els mèrits de data posterior a la data de l'obertura de la farmàcia adjudicada.

4. Aquesta regla és també aplicable als que hagin transmès per qualsevol títol la totalitat o la part alíquota de la propietat d'una oficina de farmàcia, als quals només es poden computar els mèrits adquirits posteriorment a la data de la transmissió.

5. La mateixa regla és aplicable als que hagin adquirit per qualsevol títol la totalitat o la part alíquota de la propietat d'una oficina de farmàcia, als quals només es poden computar els mèrits adquirits posteriorment a la data de l'adquisició.

6. Quan un dels cotitulars de les oficines de farmàcia hagi participat en un concurs i hagi obtingut l'adjudicació d'una nova oficina de farmàcia, ha de renunciar a la seva quota de cotitularitat en la farmàcia anterior. Aquesta quota acreixerà la resta de cotitulars d'acord amb les normes del dret civil. Si els cotitulars participen conjuntament en els concursos, s'han de computar els seus mèrits en proporció amb les seves quotes de cotitularitat.

7. El titular o cotitular d'una oficina de farmàcia no la pot transmetre des del moment en què hagi presentat la sol·licitud per participar en un concurs de mèrits, i es manté la impossibilitat de transmissió fins que s'exhaureixi la via administrativa o fins que, si s'escau, es resolgui amb caràcter definitiu en la via jurisdiccional, llevat que presenti un escrit de renúncia al concurs amb caràcter previ a la transmissió. En el supòsit que el titular obtingui l'adjudicació d'una nova oficina de farmàcia, decau automàticament l'autorització de l'oficina de farmàcia anterior, així com el dret a la transmissió, per qualsevol títol, i l'Administració pot afegir-la al catàleg farmacèutic o amortitzar-la. En el cas que es tracti d'un cotitular, s'ha de considerar que renuncia a la seva quota de cotitularitat en favor de la resta de cotitulars de l'oficina de farmàcia i s'ha de dictar resolució que reculli aquesta circumstància.

8. El titular o cotitular que participi en un concurs de mèrits ha de presentar un compromís escrit de renúncia a l'oficina de la qual és titular o cotitular en el moment en què formalitzi l'elecció d'una nova oficina de farmàcia.

9. Per poder participar en un concurs és un requisit necessari el pagament de la taxa corresponent dins del període de presentació de sol·licituds.

10. L'adjudicatari per concurs d'una oficina de farmàcia que en dugui a terme l'obertura efectiva d'acord amb els procediments que regulen aquesta llei i les disposicions reglamentàries de desplegament, no la pot transmetre totalment o parcialment a títol oneros en un termini de deu anys comptadors des de la data de la resolució d'adjudicació."

9. L'article 23 queda redactat en els termes següents:

"1. Per decret del Consell de Govern, a proposta de la conselleria competent en matèria de farmàcia, oït el Col·legi Oficial de Farmacèutics de les Illes Balears, s'ha de fixar el barem que s'ha d'aplicar en els concursos de mèrits per a l'adjudicació de noves oficines de farmàcia, així com els criteris bàsics de valoració.

2. El barem ha d'incloure la puntuació màxima que s'ha de considerar en els apartats següents:

- Mèrits professionals.
- Mèrits acadèmics, excloent-ne els necessaris per a l'obtenció del títol de llicenciat o graduat en farmàcia.
- Altres mèrits."

10. L'article 24 passa a tenir la redacció següent:

"1. El concurs que es convoqui per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia ha de ser únic, i s'entén que cada participant ho fa a la totalitat de les farmàcies convocades.

2. Una vegada valorats els mèrits, s'ha de publicar una llista amb totes les qualificacions ordenades de major a menor.

3. S'ha de convocar un acte públic en el qual el participant amb la puntuació més alta esculli la farmàcia que vol que se li adjudiqui d'entre les convocades. Una vegada que hagi formalitzat la seva elecció, en el mateix acte i de la mateixa manera s'ha de procedir amb el participant següent en la llista de puntuació i així, successivament, fins a l'adjudicació del total de les farmàcies convocades o l'exhauriment de la llista de participants. D'aquest acte i de les incidències que es produeixin s'ha d'estendre l'acta corresponent.

4. En aquest mateix acte els participants en el concurs poden renunciar a ser adjudicataris quan per torn els correspongui exercir el dret d'elecció. En aquest cas, quedaran fora del concurs i s'ha de passar al següent de la llista perquè pugui triar l'oficina de farmàcia entre les que queden disponibles.

5. El director general competent en matèria de farmàcia ha de dictar una resolució per la qual s'aprovin les adjudicacions de farmàcies verificades d'acord amb els punts precedents. Aquesta resolució s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

6. La renúncia d'un adjudicatari o d'un participant que hagi formulat la seva elecció d'acord amb l'apartat 3 a la farmàcia adjudicada o elegida, sigui expressa o tàcita, comporta l'exclusió de la farmàcia d'aquest concurs i, per tant, la impossibilitat d'una nova

adjudicació a un altre concursant. De la mateixa manera, el renunciant no pot participar durant quatre anys en concursos de mèrits per a l'adjudicació de farmàcies que convoqui l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ni es pot autoritzar cap transmissió a títol oneros a favor seu durant el mateix període. La mateixa regla s'ha d'aplicar en els casos en què l'oficina de farmàcia de la qual ha estat adjudicatari no s'arribi a obrir per una causa imputable a ell mateix; la renúncia d'un adjudicatari a la farmàcia adjudicada obliga a l'Administració a treure aquesta oficina de farmàcia al primer concurs.

7. Quan el participant que hagi formulat la seva elecció d'acord amb l'apartat 3 o l'adjudicatari que era prèviament titular o cotitular d'una oficina de farmàcia renunciï a l'oficina de farmàcia que havia elegit o de la qual ha estat adjudicatari o no obté l'autorització del local o d'obertura i funcionament per una causa imputable a ell mateix, a més de les conseqüències derivades del que disposen els apartats anteriors, no recuperarà l'oficina de farmàcia de la qual era titular abans del concurs, i l'Administració està obligada a treure aquesta oficina de farmàcia al primer concurs.

8. Malgrat el que preveuen els apartats anteriors, la direcció general competent en matèria de farmàcia, mitjançant una resolució motivada a l'efecte, pot retardar l'obertura d'una nova oficina de farmàcia que hagi obtingut un farmacèutic que al seu torn sigui titular d'una altra, fins que quedi assegurada l'assistència farmacèutica a la població inclosa en la zona d'influència d'aquesta darrera oficina de farmàcia.

9. En el supòsit que un adjudicatari s'hagi vist obligat a tancar la seva oficina de farmàcia o se n'hagi impedit l'obertura perquè s'ha declarat nul·la l'adjudicació mitjançant una resolució ferma en via administrativa no impugnada judicialment o mitjançant una resolució judicial ferma, sempre que sigui per una causa no imputable a ell mateix, pot elegir una de les farmàcies vacants que constin en el catàleg i que no hagin estat objecte del procediment d'adjudicació que regula aquest article, de la mateixa zona farmacèutica o, en cas que no n'hi hagi, de les zones farmacèutiques limítrofes, i així successivament, sempre que renunciï als efectes econòmics que es puguin derivar del compliment de la resolució o de la sentència judicial.

10. També s'ha d'oferir a l'adjudicatari una de les farmàcies vacants que constin en el catàleg i que no hagin estat objecte del procediment d'adjudicació que regula aquest article, en primer lloc de la mateixa zona farmacèutica o, en cas que no n'hi hagi, de les zones farmacèutiques limítrofes, en els supòsits en què la farmàcia inicialment adjudicada no s'hagi pogut obrir per impossibilitat material de complir les distàncies entre farmàcies o perquè no hi ha locals disponibles en el lloc on s'ha d'ubicar l'oficina de farmàcia. En aquests casos, la direcció general competent en matèria de farmàcia ha d'amortitzar aquesta oficina de farmàcia i l'ha de donar de baixa del catàleg, la qual cosa s'ha de materialitzar en la nova resolució quadriennal, llevat que es reubiqui dins la mateixa zona farmacèutica d'acord amb el que disposa l'article 20.9 d'aquesta llei, perquè es tracta d'una oficina viable dins la zona, de conformitat amb la seva població, si es produeix un canvi d'ubicació.

11. Abans del compliment del termini màxim de quatre anys de revisió del catàleg, únicament s'ha de revisar i canviar la ubicació de l'oficina de farmàcia autoritzada, dins la mateixa zona farmacèutica si això és possible, de manera excepcional, a sol·licitud de l'adjudicatari que es trobi en la situació que preveu l'apartat 10 d'aquest article, i si no se li pot oferir cap farmàcia vacant a la mateixa zona farmacèutica o limítrofa.

12. La disposició que conté l'article 22.3 d'aquesta llei no és d'aplicació a l'adjudicatari que estigui en la situació que preveu l'apartat 10 d'aquest article i que no pugui arribar a obrir una oficina de farmàcia perquè no n'hi ha d'autoritzades i vacants ni a la mateixa zona farmacèutica ni a les limítrofes que se li puguin oferir i que, a més, o bé no hagi fet ús de la facultat d'instar la reubicació de la farmàcia dins la mateixa zona farmacèutica que preveu l'apartat 11 d'aquest article o que, havent-ho fet, aquesta reubicació no hagi estat viable per causes alienes a la voluntat de l'adjudicatari."

11. La secció 4a del capítol II del títol II comprèn els articles 25 a 27, i passa a tenir el títol següent:

"De la designació de local i de l'autorització d'obertura i funcionament de les oficines de farmàcia adjudicades"

12. L'article 25 passa a tenir la redacció següent:

"L'adjudicatari de l'oficina de farmàcia ha de designar el local i ha de constituir la fiança oportuna en els terminis que es determinin reglamentàriament. En els casos en què no es constitueixi la fiança o no s'arribi a autoritzar dins dels terminis assenyalats reglamentàriament la instal·lació de l'oficina de farmàcia en el local proposat, s'entendrà que renuncia a l'adjudicació amb les conseqüències que indica l'article 24 d'aquesta llei."

13. L'article 26 queda redactat en els termes següents:

"Una vegada autoritzada la instal·lació de l'oficina de farmàcia en el local designat, l'adjudicatari disposa d'un termini de sis mesos per sol·licitar l'autorització d'obertura i funcionament de l'oficina de farmàcia, de conformitat amb el que es disposi

reglamentàriament. En el supòsit que no se sol·liciti l'autorització en el termini esmentat o que es denegui de manera definitiva, després que hagin transcorregut els terminis d'esmena concedits, s'entendrà que renuncia a l'adjudicació amb les conseqüències que indica l'article 24 d'aquesta llei.”

14. L'article 27 de la llei queda sense contingut.

15. Es modifica l'article 39, que queda redactat en els termes següents:

“El procediment d'autorització d'una farmaciola farmacèutica s'ha d'iniciar:

- a) D'ofici, per resolució del director general de Gestió Econòmica i Farmàcia.
- b) A petició del batlle del municipi al qual pertany el nucli de població on es pretén instal·lar.
- c) A sol·licitud d'un farmacèutic titular d'una oficina de farmàcia de la zona farmacèutica.”

16. L'article 52 queda redactat en els termes següents:

“1. Els centres sociosanitaris i penitenciaris que disposin de 100 llits o més han de tenir un servei de farmàcia propi. Aquest servei té per objecte poder adquirir, custodiar, conservar i dispensar medicaments i productes sanitaris únicament a residents o interns del corresponent centre, i ha d'estar sota la responsabilitat professional d'un farmacèutic. Aquests centres poden tenir un dipòsit de medicaments, en lloc d'un servei de farmàcia, sempre que estigui vinculat a un servei de farmàcia de la xarxa pública de l'àrea de salut.

2. Quan els centres sociosanitaris i penitenciaris que disposin de menys de 100 llits no comptin amb un servei farmacèutic han de sol·licitar autorització per un dipòsit de medicaments a la Conselleria de Salut. Reglamentàriament s'han d'establir el procediment d'autorització, el procediment de vinculació, el període màxim de vinculació, així com el règim d'assistència farmacèutica, les funcions del farmacèutic responsable i els requisits tecnosanitaris.

3. Els dipòsits de medicaments regulats a l'apartat anterior han d'estar vinculats necessàriament a una oficina de farmàcia ubicada en la mateixa zona farmacèutica. El titular de l'oficina de farmàcia n'és el responsable del funcionament. Una oficina de farmàcia només pot estar vinculada a un dipòsit de medicaments. No obstant això, els centres de titularitat pública de menys de 100 llits s'han de vincular a un servei de farmàcia de la xarxa pública.”

Article 2

Modificació de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la comunitat autònoma de les Illes Balears

1. Es modifica l'article 378, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 378

Subjecte passiu

1. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, a qui es presten els serveis.
2. En el supòsit que preveu l'apartat 2 de l'article següent és subjecte passiu la persona física que sol·licita participar en el concurs públic per a l'adjudicació d'una farmàcia prèviament autoritzada.
3. En cas que diverses persones sol·licitin participar conjuntament en el concurs públic per a l'adjudicació d'una farmàcia prèviament autoritzada, cada un dels sol·licitants és considerat subjecte passiu, i s'ha de meritar íntegrament a càrrec de cadascun la quota tributària de les taxes.
4. En els supòsits que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article següent, quan diverses persones hagin participat conjuntament en el concurs públic i hagin obtingut a favor seu l'adjudicació d'una farmàcia, únicament s'ha de meritar una quota tributària per al conjunt dels sol·licitants.”

2. Es modifiquen els apartats següents de l'article 379:

1. L'apartat 1 queda sense contingut.
2. L'apartat 2 queda redactat en els termes següents:

“2. Sol·licitud per participar en el concurs públic per a l'adjudicació d'una farmàcia prèviament autoritzada:

- a) Quan en el procediment de concurs es convoquin fins a 5 oficines de farmàcia: 500,00 €.
- b) Quan en el procediment de concurs es convoquin de 6 a 10 oficines de farmàcia: 1.000,00 €.
- c) Quan en el procediment de concurs es convoquin d'11 a 15 oficines de farmàcia: 1.500,00 €.
- d) Quan en el procediment de concurs es convoquin més de 15 oficines de farmàcia: 2.000,00 €.”

Disposició transitòria primera

Les oficines de farmàcia que s'havien autoritzat i estaven vacants abans de l'entrada en vigor del Decret Llei 1/2014, han de ser objecte de revisió d'acord amb els nous criteris establerts en aquesta llei, tant en matèria de mòduls poblacionals com de distàncies i determinació de la ubicació. En la resolució que es dicti ha de constar la inclusió d'aquestes farmàcies o no en el catàleg, en aplicació del règim que estableixi aquesta llei, i la ubicació. Aquesta mateixa norma és aplicable als procediments d'autorització d'oficines de farmàcia iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, que s'han de resoldre d'acord amb els criteris que disposa aquesta norma.

En queden exceptuades les oficines de farmàcia que abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei siguin objecte d'un procediment d'adjudicació per concurs de mèrits per complir una sentència judicial o per atendre necessitats prioritàries de la població, les quals no seran objecte de la revisió que preveu el paràgraf precedent.

Els procediments de concurs de mèrits per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de regir fins al moment de l'autorització d'obertura i funcionament de l'oficina de farmàcia per les normes vigents en el moment de la convocatòria.

Disposició transitòria segona

1. El que disposa l'article 22.2 de la Llei 7/1998, és aplicable a tots els que participin en els concursos que es convoquin posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta llei.
2. El que disposen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 22 de la Llei 7/1998 és aplicable als concursos que es convoquin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, sigui quin sigui el moment en què s'hagi obtingut la condició d'adjudicatari o s'hagi transmès o adquirit l'oficina de farmàcia.
3. El que disposa l'article 22.10 de la Llei 7/1998 és aplicable a tots els que hagin estat adjudicatari d'una oficina de farmàcia com a conseqüència d'haver participat en concursos que es convoquin posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

Queda derogat el Decret Llei 1/2014, de 14 de novembre, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears.

Disposició final primera

1. El segon paràgraf de l'article 22 de la Llei 13/2014, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2015, queda modificat de la manera següent:

“El que s'estableix el paràgraf anterior s'ha d'entendre al marge de les modificacions dels acords o dels nous acords que, si n'és el cas, es produeixin al llarg de l'any 2015, amb possibles efectes econòmics en l'exercici de 2015, pel que fa a la suspensió del 25% de la quantia corresponent a la carrera esmentada produïda des de la disposició addicional quarta de la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic.”

2. El segon paràgraf de l'apartat 5 de l'article 23 de la Llei 13/2014, ja esmentada, queda modificat de la manera següent:

“Això no obstant, i a més del règim específic que preveu el segon paràgraf de l'article 22 d'aquesta llei, les modificacions dels acords o els nous acords en matèria exclusivament de carrera professional pel que fa al personal estatutari sanitari, d'una banda, al personal docent, d'una altra, i a la resta de personal funcionari, estatutari i laboral, d'una altra, poden desplegar efectes econòmics en el darrer trimestre de l'any 2015, sempre que la incidència econòmica d'aquests acords l'any 2015 es relacioni directament amb un major rendiment dels recursos humans o amb l'assoliment de resultat, sens perjudici que es puguin preveure pagaments a compte de la manera i en els terminis que s'acordin, els quals s'han d'imputar i regularitzar posteriorment en el darrer trimestre de l'any 2015 d'acord amb els criteris que s'estableixin. En aquests casos, i en la mesura que aquets acords afectin alguns dels acords a què fan referència els apartats anteriors d'aquest article o l'article 21.2, s'ha d'entendre aixecada la suspensió fins al 31 de desembre de 2015 dels acords respectius o de la part d'aquests acords que estableixen els preceptes esmentats.”

Disposició final segona

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

Palma, 19 de febrer de 2015

El president,

José Ramón Bauzá Díaz

